

Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE zezwala państwom członkowskim w szczególności na transpozycję rozszerzonego upoważnienia z art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE ze skutkiem wstecznym, w następstwie czego niedopuszczalne są także wnioski o udzielenie azylu złożone przed krajową transpozycją tego rozszerzonego upoważnienia, które jednak w momencie transpozycji nie zostały jeszcze ostatecznie rozstrzygnięte?

- 2) Czy art. 33 dyrektywy 2013/32/UE przyznaje państwom członkowskim prawo wyboru w kwestii odrzucenia wniosku o udzielenie azylu z uwagi na niedopuszczalność ze względu na istnienie odmiennej odpowiedzialności międzynarodowej (rozporządzenie Dublin) lub ze względu na przepis art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy prawo Unii stoi na przeszkodzie odrzuceniu przez państwo członkowskie w ramach transpozycji upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej z uwagi na niedopuszczalność ze względu na udzielenie ochrony uzupełniającej w innym państwie członkowskim, jeżeli
 - a) wnioskodawca ubiega się o wzmocnienie ochrony uzupełniającej udzielonej mu w innym państwie członkowskim (nadanie statusu uchodźcy), a procedura azylowa w tym innym państwie członkowskim była i nadal jest obciążona systemowymi wadami, lub
 - b) konstrukcja ochrony międzynarodowej, a mianowicie warunki życiowe beneficjentów ochrony uzupełniającej w tym innym państwie członkowskim, które udzieliło już wnioskodawcy ochrony uzupełniającej
 - naruszają art. 4 karty praw podstawowych lub art. 3 EKPC albo
 - nie spełniają wymogów art. 20 i nast. dyrektywy 2011/95/UE, chociaż jeszcze nie naruszają art. 4 karty prawa podstawowych lub art. 3 EKPC?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie lit. b): czy dotyczy to także sytuacji, w której beneficjenci ochrony uzupełniającej nie otrzymują żadnych świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania lub otrzymują je w znacznie ograniczonym zakresie w porównaniu do innych państw członkowskich, jednakże w tym zakresie nie są traktowani inaczej niż obywatele owego państwa członkowskiego?
- 5) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:
 - a) czy rozporządzenie Dublin III znajduje zastosowanie w postępowaniu o udzielenie ochrony międzynarodowej, gdy wniosek o udzielenie azylu został złożony przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz wniosek o wtórne przejście został złożony dopiero po dniu 1 stycznia 2014 r., a wnioskodawca uprzednio (w lutym 2013 r.) uzyskał już ochronę uzupełniającą w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek?
 - b) czy z uregulowań dublińskich można wyprowadzić – dorozumiane – przejście odpowiedzialności na państwo członkowskie ubiegające się o wtórne przejście wnioskodawcy, w razie gdy odpowiedzialne państwo członkowskie, do którego skierowano zgłoszony we właściwym terminie wniosek, odmówiło wtórnego przejścia na podstawie przepisów dublińskich, a zamiast tego powołało się na międzypaństwowe porozumienie o readmisji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin (Niemcy)
w dniu 23 maja 2017 r. – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und
Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH/Google Inc.**

(Sprawa C-299/17)

(2017/C 309/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH

Strona pozwana: Google Inc.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie krajowe, zabraniające wyłącznie komercyjnym operatorom wyszukiwarek i komercyjnym oferentom usług, przetwarzającym treści, a nie innym – także komercyjnym użytkownikom – publicznego udostępniania prasy albo jej fragmentów (z wyłączeniem pojedynczych słów lub bardzo niewielkich fragmentów tekstu), stosownie do art. 1 pkt 2 i 5 dyrektywy 98/34/WE⁽¹⁾ w brzmieniu dyrektywy 98/48/WE stanowi regulację, która nie odnosi się szczególnie do usług określonych w tym punkcie?
- 2) A jeśli ten przypadek nie zachodzi, to czy uregulowanie krajowe, zabraniające wyłącznie komercyjnym operatorom wyszukiwarek i komercyjnym oferentom usług, przetwarzającym treści, a nie innym – także komercyjnym użytkownikom – publicznego udostępniania prasy albo jej fragmentów (z wyłączeniem pojedynczych słów lub bardzo niewielkich fragmentów tekstu) stanowi przepis techniczny w rozumieniu art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE w brzmieniu dyrektywy 98/48/WE, to znaczy wiążący przepis dotyczący wykonywania działalności usługowej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych w brzmieniu dyrektywy 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniającej dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, Dz.U. L 217, s. 18 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 21, s. 8.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgerichts Hamm
(Niemcy) w dniu 29 maja 2017 r. – Surjit Singh Bedi/Republika Federalna Niemiec, Republika
Federalna Niemiec działająca w imieniu i w interesie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii
i Irlandii Północnej**

(Sprawa C-312/17)

(2017/C 309/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Hamm.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Surjit Singh Bedi

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec, Republika Federalna Niemiec działająca w imieniu i w interesie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu układu zbiorowego, zgodnie z którym prawo do zasiłku pomostowego wypłacanego na podstawie określonego w układzie zbiorowym wynagrodzenia zasadniczego w celu zagwarantowania odpowiednich środków utrzymania pracownikom, którzy utracili swoje miejsce pracy, do chwili uzyskania ekonomicznego zabezpieczenia w postaci prawa do emerytury z ustawowego ubezpieczenia emerytalnego, ustaje w chwili nabycia prawa do wcześniejszej emerytury, i w razie zastosowania tego uregulowania za decydujące kryterium przyjmuje się możliwość uzyskania wcześniejszej emerytury ze względu na niepełnosprawność?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 5, t. 4, s. 79)